

Mētrienas Dzīve

Izdod Mētrienas pagasta pārvalde
2013. gada septembra avīze Nr. 9 (182)

Jāsāk man jauns dzīves stāsts...

Rudens skaists pār zemi nācis,
Pirmā zeltā lapas zied, –
Grāmatas jau kopā vācis,
Varu nu uz skolu iet.

Gaiša, silta skolas telpa –
Gluži tā kā mātes glāsts,
Ievelku es dziļi elpu, –
Jāsāk man jauns dzīves stāsts...

J. Grots

Sveicam visus skolēnus un studentus, kuri uzsākuši
jaunu mācību gadu! Vēlam spēku, veiksmi un zinātkāri!

Skolotājiem vēlam pacietību un izturību šajā skaistajā
profesijā.

Vecākiem – sapratni un iejūtību bērnu audzināšanā.

Lai visiem veiksmīgs un sekmīgs jaunais mācību gads!

Mētrienas pagasta pārvalde

Septembris isumā

02.09. Zinību diena Mētrienas pamatskolā.

07.09. Mētrienas mednieku kolektīva biedru sapulce.

08.09. Pabeigti Centra ielas nakts apgaismošanas darbi.

10.09. Iekārto novadgrāvī jaunu caurteku, iebraukšanai purvā pie Runcu ezera.

16.09. Mētrienas pamatskolas vecāko klašu skolēnu ekskursija uz Rundāles pili.

19.09. Mētrienas pamatskolas sākumskolas skolēni dodas ekskursijā uz Gulbenes novadu.

21.09. Piedalīšanās Atašienes volejbola kausa sacensībās Mežāres sporta zālē.

28.09. Svecīšu vakars Mētrienas kapos Ļaudonā.

29.09. Mētrienas ielas 5 mājas iedzīvotāju sapulce.

Notikumus apkopoja **Ilmārs Grudulis**

AFIŠA

9. novembrī plkst. 18.00

Lāčplēša dienai veltīts pasākums –
Lāpu gājiens.

Botāniķes Marijas Galenieces
piemiņas akmens jaunās vietas
atklāšana.

17. novembrī plkst. 18.00

Mētrienas tautas namā
Latvijas Republikas
dzimšanas dienai veltīts koncerts.
Piedalās tautas nama pašdarbības
kolektīvi.

21.00 Balle. Spēlē grupa „Dadžī”.
Ieeja Ls 1,-

Sācies jauns mācību gads Mētrienas pamatskolā!

SKOLAS ZIŅAS

Kā putni rudenos dodas projām uz siltajām zemēm, tā 2. septembrī skolēni atgriezās savā skolā.

2013./2014. mācību gadu Mētrienas pamatskolā uzsāka 42 skolēni un 34 pirmsskolas grupu audzēkņi.

Priecē, ka pirmsskolas grupā palielinājies audzēkņu skaits. Tāpēc tika izveidotas divas grupas – jaunākā un vecākā. Jaunākajā grupā ar audzēkņiem darbosies audzinātājas Ārija Jaško un Zinta Bratka. Vecāko pirmsskolas grupu mācīs audzinātāja Aiga Ivāna.

Arī šajā mācību gadā Mētrienas pamatskola piedalīsies programmās – „Skolas auglis” un „Skolas piens”.

Sveikt skolas saimi ar jauno mācību gadu bija ieradies arī Mētrienas pagasta pārvaldes vadītājs Andris Dzenovskis. Pagasta pārvalde klašu kolektīviem un pirmsskolas audzēkņiem bija sarūpējusi gardus kliņģerus.

Solvita Stulpiņa
Māras Pastares Grudules un
Solvitas Stulpiņas foto

*Es ieeju rudenī.
Vēsajās salnās.
Dāliju un gladiolu smaržās.
Gājputnu klaigās un savā skolā.*

Skolēnus un vecākus uzrunā
direktore Diāna Rudzīte.

**Sveicam skolēnus, kuri uzsākuši mācības
Mētrienas pamatskolas 1. klasē.**

**1. klases
audzinātāja
Astra Kraukle.**

**1. un 2. klases skolēnus Zinību dienā apciemoja Bitīte,
dāvājot katram medus podiņu.**

Jānis Matisovs

Megija Raudive

Oksana Garuole

Artūrs Vilhoviks

Noteikumi par 2013./2014. mācību gada un mācību semestru sākuma un beigu laiku

1. Mācību gads sākas 2013. gada 2. septembrī.

2. 1. – 8. klašu un 10. – 11. klases izglītojamajiem mācību gads beidzas 2014. gada 30. maijā.

3. 9. klases izglītojamajiem mācības beidzas 2014. gada 16. maijā, bet mācību gads beidzas 2014. gada 13. jūnijā.

4. Mācību gadu veido divi semestri:

4.1. pirmais semestris ilgst no 2013. gada 2. septembra līdz 2013. gada 20. decembrim.

4.2. otrais semestris ilgst:

4.2.1.1. – 8. klases un 10. – 11. klases izglītojamajiem no 2014. gada 6. janvāra līdz 2014. gada 30. maijam;

4.2.2. 9. klases izglītojamajiem no 2014. gada 6. janvāra līdz 2014. gada 13. jūnijam.

5. Mācību gadā izglītojamajiem ir šādas brīvdienas:

5.1. rudens brīvdienas no 2013. gada 28. oktobra līdz 2013. gada 1. novembrim;

5.2. ziemas brīvdienas no 2013. gada 23. decembra līdz 2014. gada 3.

janvārim;

5.3. pavasara brīvdienas 1. – 11. klasei no 2014. gada 17. marta līdz 2014. gada 21. martam

5.4. vasaras brīvdienas 1. – 8. klases un 10. – 11. klases izglītojamajiem no 2014. gada 2. jūnija līdz 2014. gada 29. augustam.

6. Izglītības iestāde patstāvīgi pieņem lēmumu par vienu nedēļu ilgām papildu brīvdienām 1. klases izglītojamajiem. Papildu brīvdienas organizē otrajā semestrī.

Mēs sakām paldies!

Iesākoties jaunajam mācību gadam, mēs, pirmsskolas grupiņas, saņemām jaukas dāvanas – rotaļlietas un dažādas galda spēles. Paldies asociācijām SOLIDARITE – LETTONIE un EMMAUS BAYONNE, kā arī Solvitai Fibigai un viņas draugiem Francijā.

**Bērni un audzinātājas
S. Ošas foto**

Dāvanu izsaņošanas prieks.

*Labs vārds pie laba darba vada.
Labs darbs ir labam vārdam rada;
Un cilvēks labs, kas labu dara,
Ir saules stars no Dieva gara.*
Dz. Rinkule-Zemzare

Dāvinājumā arī interesantas galda spēles.

Audzināšanas stunda sējas laukā

Bija parasta darba diena. Ārā spīdēja saule. Silta rudens saule. Skolēni apguva zināšanas mācību priekšmetos. Mani, kā cilvēku, kuram vienmēr līdzī ir fotoaparāts, uzrunāja skolotāja Astra Kraukle, vai nevēlos aizbraukt līdzī ar bērniem uz lauku, kur notiek rudens sējas darbi. 25 hektāru lielā laukā tiek sēti ziemas kvieši. Protams, ka braukšu!

Pie skolas oranžo busu pieripina šoferītis Viktors. Brauciens sākas. Audzinātājas Astra un Astrīda pārbauda, cik piemēroti tās dienas apstākļiem bērni apģērbusies.

Jau pa gabalu ieraugām traktorus. Interese pamazām sakāpinās. Strādnieki iepazīstina ar tehniku, kas tiek izmantota sējas darbiem. Visiem ir iespēja redzēt, kā graudi tiek iebērti sējmašīnā un kā tiek iesēti zemītē. Bet tas vēl nav viss. Ikviens drīkst iekāpt traktorā un paskatīties, kā tur izskatās. Bet tas arī vēl nav viss. Mazliet pa lauku, sējot graudiņus, bērni drīkst pavizināties lielajā traktorā!

Vaicāju skolotājai Astrai, kāpēc radās šāda doma parādīt skolēniem, kas un kā notiek uz tīruma? Skolotāja atbild, ka „tāda doma jau radusies sen, tikai vienmēr jāgaida piemēroti laika apstākļi. Ne jau visi zina, kā tiek sēta, kopta, audzēta un novākta mūsu maizīte. Ne visi, kaut arī dzīvojam laukos, zinām, kā izskatās traktora kabīnē. Bērniem tas patika. Gribēju parādīt arī, kā tiek kultī griķi, bet tas notika brīvdienās, kad bērni nav skolā. Varbūt vēl spāpēsīm paskatīties, kā zemīti apar ziemas guļai”.

Tika dota iespēja mazliet pašiem pasēdēt īstā traktorā.

Zēniem ļoti interesēja tehnika.

Paldies skolotājai par jauko ideju bērnu skološanā. Tā bija lieliska audzināšanas stunda sējas laukā. Un galvenais, ka bērniem ļoti, ļoti patika.

**Solvitas Stulpīņas
teksts un foto**

Olimpiskās dienas pasākums Madonā

Šā gada 27. septembrī visās Latvijas skolās tika organizēta Olimpiskā diena, kuras ietvaros skolēniem tiek piedāvātas dažādas sportiskās aktivitātes. Visās skolās reizē notika kopīga vingrošana, ko vadīja Latvijas olimpieši. Un tad sākās īstās sacensības vairākās sportiskās disciplīnās starp novada skolu skolēnu komandām. Katrā komandā 5 zēni un 5 meitenes. Nācās skriet krosu, izpildīt basketbola soda metienus visai komandai reizē piecu minūšu laikā un izskriet pretstafeti pēc iespējas ātrāk un tā, lai nepazaudētu stafešu kociņu.

Mūsu skolas labākie sportotāji, pieliekot visus spēkus, prasmes, cīņas spar un gribasspēku, izcīnīja vietu olimpiskajā pieciniekā.

Kopvērtējumā mums līdz 3. vietai pie-trūka 1,5 punktu. Bet vienalga – visi bijām ļoti sajūsmināti un priecīgi par izcīnīto augsto vietu 14 komandu konkurencē. Mētrienas skolas godu aizstāvēja Diāna Baltiņa, Esmeralda Auziņa, Lilita Podiņa, Sanita Auziņa, Amanda Griņa, Liāna Grišule, Brajens Semjonovs, Armands Bruja, Aivars Liepiņš, Mareks Jermakovs, Salvis Lapko, Roberts Kamarūtis, Norberts

Mētrienas pamatskolas komanda.

Aleknavičs. Skolēnus aktīvi atbalstīja skolotāja Vallija Sīpola, šoferis Viktors. Paldies viņiem par šo aktīvo līdzdarbošanos.

Līga Pastare, sporta skolotāja

Ar šodienas un vakardienas acīm

CEĻOTPRIEKŠ

20. septembrī mūsu skola brauca ekskursijā. Grupas dalībnieki – vienpadsmit pirmo četru klašu skolēni, skolotāju Astras Kraukles un Astrīdas Jefimovas vadībā devāmies ceļā. Maršruts pārdomāts, un viss saskaņots. Pirmā pietura bija tepat mūsu novadā – Smecerces sporta un atpūtas bāzē. Laipni tikām sagaidīti. Pēc īsas instrukcijas un ekipējuma izsniegšanas katram skolniekam, darbinieki pārbaudīja un piemēroja paredzētās drošības jostas un citas ekipējuma sastāvdaļas. Mazā Oksana baidījās, bet vēlāk pārdomāja un arī piedalījās. No malas vērojot, izskatījās diezgan bailīgi, jo bija „jāpārļido” pāri dīķim un koku galotnēm. Instruktoru iedrošināti un ar skolotājas Astras Kraukles piedalīšanos arī šajā lidojumā visi bezbailīgi devās pretī nepieredzētām izjūtām. Laimīgi un sasārtuši atgriezās pie autobusa.

Šajā ekskursijā tiku uzaicināta arī es – vienīgā vecmāmiņa, par ko biju ļoti priecīga, jo tālāk maršrutā bija iekļauts brauciens ar mazbānīti Gulbene – Alūksne, apskatīt Stāmerienas pili un tās apkārtni.

Gulbenē pie dzelzceļa stacijas mūs sagaidīja dzelzceļa darbinieki, kas pa-

Bānītī.

stāstīja par dzelzceļa sistēmas darbu. Uz šaursliedēm stāvēja mazbānītis, kas joprojām kursē līdz Alūksnei katru dienu. Tā kā līdz vilciena atiešanai vēl bija laiks, ekskursijas vadītājs mūsu grupu aizveda

uz dzelzceļa depo, kas atrodas turpat pretī stacijai. Ar uzskates materiāliem mums tika parādīts, kā laika gaitā notikusi dzelzceļa attīstība, kā agrāk kurināja lokomotīves ar akmeņoglēm, demonstrēja

skaņu signālus, kas brīdina par vilciena tuvošanos. Redzējām, kāda izskatījās pati pirmā lokomotīve. Tad atgriezāmies stacijā, kas ir liela, skaista ēka. Celta pagājušajā gadsimtā. Četrdesmitajos gados pieredzējusi arī drūmus notikumus, par ko liecina piemiņas zīme uz stacijas sienas, par cilvēku deportācijām gan 1941. gadā, gan 1949. gadā. Izstaigājām stacijas ēku, kur dienā ir diezgan kluss. Slēgtas lielās uzgaidāmās telpas, nedarbojas ēdnīca. Daudzas vilciena līnijas slēgtas, nekursē maršruts Abrene – Rīga. Atsevišķās dienās tikai Rīga – Gulbene caur Madonu. Nofotografējamies pie stacijas un gatavojamies braucienam ar mazbānīti līdz Stāmerienai, kur mūs sagaidīja šoferītis Viktors ar savu autobusu. Lokomotīves vadītājs norādīja mūsu vagonu, kurā varam ieņemt sēdvietas, nopirkām biļetes un brauciens sākās. Bērniem likās, ka bānītis uz priekšu traucas par lēnu, bet tas nav ātrvilciens, tā ātrums 50 km/h. Pēc pusstundas nokļuvām Stāmerienas stacijā, kur bija jāizkāpj. Tālāk jau ar autobusu braucām uz seši kilometri attālo, skaisto Stāmerienas baznīcu, kas atrodas blakus Stāmerienas pilij. Saprotu, ka bērniem, viņu vecumā, grūti saprast, kādos vēsturisku notikumu atstātos īpašumos esam atbraukuši. Baznīca un pils ir savstarpēji saistītas celtnes – ar īpašnieku baronu Volfu dzimtu. Stāmerienas muižas izveidotājs un īpašnieks bija barons Volfs 1802. gadā. Kad veidojās Stāmerienas muiža, Latvijā bija krievu laiki, bet vēl saimniekoja vācu baroni. Muižu un pili mantoja Volfa vecākais dēls Eduards fon Volfs. Ģimenē piedzima astoņi bērni. Eduards fon Volfs precējies ar Krievijas cara Nikolaja I meitu Sofiju Potjomkinu. Šis periods nozīmīgs ar baznīcas celtniecību. Sofija pieprasīja, lai pie pils būtu arī svētvieta, tikai tad viņa pārceļoties uz Latviju. Baznīca tika uzcelta 1851. gadā un iesvētīta 12. maijā kā Svētā Ņevas Aleksandra pareizticīgo baznīca. Līdz mūsdienām tā nav saglabājusies, bet ir uzcelta cita. To pārbūvē un iesvēta no jauna 1904. gadā. Pēc Eduarda fon Volfa nāves muižu manto viņa divi dēli, brāļi Boriss un Pauls fon Volfi. Viņiem ir laba izglītība un karjeras iespējas Krievijas cara galmā. Brāļu valdīšanas laikā muiža piedzīvo zināmu uzplaukumu. Sāk darboties lina fabrika, notiek gadatirgi. Stāmeriena pārdzīvo arī traģiskus, asiņainus 1905. gada notikumus. Pili aplenc nemiernieki, notiek apšaudes, sākas ēku dedzināšana. Nemiernieki pieprasa, lai Volfi atstāj pili. Baroniem izdodas aizbēgt. Nemiernieki ielaužas pilī, sāk bojāt mēbeles, aizdedzina arī pili. Vardarbība nepaliek bez atbildes. Valdība uz Stāmerienu nosūta soda ekspedīcijas, nošauj nemiernieku vadītājus, cietiem piespriež cietumsodu. Nemieri tiek

Pie Stāmerienas muižas.

Stāmerienas baznīcā.

apspiesti. 1906. gadā sākas nodedzinātās pils atjaunošana. Baroni fon Volfi no valsts saņem lielu pabalstu, 24000 zelta rubļu. Pils atjaunošanu pabeidz 1908. gadā. Šodien par to liecina vējrādītājs pils tornī ar izgrieztiem minētā gada skaitļiem. Pils īpašnieki brāļi mirst Pēterburgā. Īpašums pāriet Borisa sievai un meitai Aleksandrai. Pēc Latvijas Republikas proklamēšanas un agror reformas 1920. gadā Stāmerienas pils vēl paliek fon Volfu īpašumā. Aleksandra periodiski uzturas Stāmerienā, vairāk gan ārzemēs un Rīgā. 1942. gadā Aleksandra pārceļas uz Itāliju, tur arī mirusi. 1940. gadā sākās PSRS Latvijas okupācija. Vācu laikus pils pārdzīvo bez zaudējumiem. Tur bijis ierīkots kara hospitālis. Pāri Latvijai vēlreiz pārveļas fronte, Latvija ir okupēta otrreiz. Pie jaunās varas 1944. gadā Latvijas PSR Zemkopības Tautas komisariāts muižā izveido vidējās profesionālās izglītības iestādi – Stāmerienas lauksaim-

niecības tehnikumu. Tagad pilij ir saimnieki uz diviem gadu desmitiem. Tehnikums beidz pastāvēt 1964. gadā. Uz tehnikuma bāzes izveido padomju saimniecību „Stāmeriena”. Tās kantoris un arī ciema izpildkomiteja mājvietu rod Stāmerienas pilī. Saimniecību likvidē 1992. gadā un pils ēka paliek tukša. Kārtējo reizi. Šis periods raksturojas ar dažādām labdarības akcijām un kultūras pasākumiem, kuru mērķis ir piesaistīt līdzekļus pils remontam. 1993. gada augustā Stāmerienas pili apmeklējusi bijušās īpašnieces Aleksandras māsas dēli. Pils saglabāšana notiek vairāk uz entuziasma pamata, veikti nepieciešamākie darbi, lai novērstu ēkas bojāeju, kopta apkārtnē.

Ar Stāmerienu saistās man daudz atmiņu. Es mācījos Stāmerienas lauksaimniecības tehnikumā 1955. – 1959. gadā. Ar saviem gleznainiem pakalniem, ezeru atspulgiem, vēsturiski pili, parku un aleju uz kungu kapiem, baznīcu, dzirnavu dīķi un daudziem citiem dabas un cilvēku veidojumiem, Stāmeriena mūs saistīja veselus četrus gadus. Šī bija mācību iestāde daudzu apkārtējo novadu 7. klašu beidzējiem, daudziem arī par vienīgu un pēdējo apgūto profesiju. Tehnikumu beidzot, mums bija labas zināšanas. Četru gadu laikā mēs apguvām vidējās izglītības programmu, ieguvām kvalifikāciju – jaunākais agronoms – laukkopis. Pēc tehnikuma beigšanas darbavietu netrūka. Kur strādāt,

izšķīra sadales komisija. Varējām turpināt arī mācības augstskolā. Bijām gatavi, kā toreiz teica, veikt pārkārtojumus lauksaimniecībā. Mēs dzīvojām pagājušajā gadsimtā, daudz kā nebija, kas tagad pieejams. Toties mums bija tas, ko šodienas jaunieši pazaudējuši. Pārsvārā bijām nākuši no laukiem, no trūcīgām ģimenēm. Mums bija darba iespējas. Mūs pieradināja strādāt, neprasot – kas man par to būs ko šodien tik bieži dzirdam. Daudz bija jāstrādā tehnikuma mācību saimniecībā, gan lopkopībā, gan laukkopībā. Dārzniecībā paši nodrošinājām krogaldus ar nepieciešamajiem dārzeniem. Paši apkopām apkārtni – stādījām, kopām, ravējām. Tehnikuma 20 gadu pastāvēšanas laikā sagatavoti 670 jaunākie agronomi.

Pils ēka uz mums noskatījās bēdīgi, sevi apsegusi ar nodrupušu un tumšu plankumu seģeni. Bet mums, tehnikuma beidzējiem, šī ir un paliks visskaistākā vieta. Joprojām tiekamies salidojumos. Vietā, kur atradās kopmītne, tagad mūs laipni sagaida kafējnīca „Sonāte”, kur arī mēs noslēdzām savu ekskursiju. Ieturējām līdzīgu paņemtās maizītes. Skolnieki izšūpojās šūpolēs. Atmiņā paliks gleznā un skaistā baznīca, kas atjaunota, un kura ir tāda vienīgā Baltijas valstīs. Atpakaļceļā apskatījām Cesvaines pili, kura arī piederējusi Volfu dzimtai.

Paldies par iespēju pabūt kopā ar jums. Paldies skolotājiem par labi noorganizēto ekskursiju, paldies bērniem par labo disciplīnu un šoferītim Viktoram par patīkamo braucienu. Paldies, ka devāt iespēju pabūt jaunības dienu atmiņās.

**Rinalda vecmamma Leontīne
A. Jefimovas foto**

Kad ielās iedegas spuldzes

AKTUĀLI

Šāds virsraksts izmantots tāpēc, ka pirms četrdesmit deviņiem gadiem Latvijas televīzijā bija skatāms raidījumu cikls „Kad ielās iedegas spuldzes”. Vienā no tiem Mētrienas ļaudis rādīja, kā viņi pēc darba dienas piedalās kultūras pasākumos un pašdarbnieku kolektīvos. Mētrienas kolektīvi šajā raidījumā Rīgā piedalījās 1964. gada 28. novembrī. braucām uz Rīgu vairākos autobusos.

8. septembrī visās Mētrienas pagasta centra ielās iedegās nakts apgaismojums. Priekšdarbi sākās 2013. gadā. Jūlijā un

augustā SIA „Elba” darbinieki veica gaisa elektrolīniju pievadu ēkām nomaīņu pret zemē ierakstiem kabeļiem. Elektriķi strādāja ļoti rūpīgi. Centās saglabāt esošos apstādījumus. Rakumu vietas nolīdzināja, izmantojot pat rokas grābekļus. Pēc tam uzsēja pat zāli. Pēc tam, jau ar novembra pirmajām dienām, pie apgaismojuma ierīkošanas darbiem strādāja uzņēmums „Aiviekstes energoceltnieks”. Visumā gan darbi uzskatāmi par ieilgušiem, jo pilnā apjomā gaismu naktī ieraudzījām gandrīz pēc gada.

**Ilmārs Grudulis
Melitas Grudules foto**

Darbi pie nakts apgaismojuma ierīkošanas.

Mētrienā lācis, vilki, aļņi un staltbrieži

MEDĪBAS

7. septembra pēcpusdienā notika Mētrienas mednieku kolektīva biedru sanāksme Jāņa Tropa vadībā. Piedalījās 28 mednieki. Lēma par aļņu un staltbriežu medību kārtību. Lielos dzīvniekus izlēma medīt trešdienu vakaros, sestdienu rītos un vakaros. Arī svētdienu rītos. Tika runāts par obligātā šaušanas vingrinājuma izpildi Praulienas Paleju šautuvē. Noraidīts priekšlikums medīt pie individuāli ierīkotām dzīvnieku piebarošanas vietām. Vakarā pēc sapulces sākās medības. Septembra mēnesī bija ļoti rezultatīvas medības. Izlievoja visas pieaugušo aļņu medību atļaujas. Krita septiņi aļņu bulļi. Veiksmīgākie bija trīs Rozīšu ģimenes mednieki. Skaistākie aļņa lāpstveida ragi jaunākajam Rozīšu medniekam Krišjānim. Vairums aļņi iegūti

Islīenas un Odzes upīšu tuvumā. Staltbriežu bulļi Zaļmežnieku virzienā nomedēja Ilmārs Logins. Ragu trofeja vērtīga. Biežņā starp Lielniekiem un Opsiem briežu bullis Marekam Platačam. Ragi gan necili. Pie pirmā brieža tika pats jaunākais kolektīva biedrs Gunārs Pastars. Ragaini Gravānu Akmentāju apkārtnē mednieks novaktējis 18. septembra vakarā. Pagaidām vienīgo aļņa teļu netālu no Skujniekiem ieguva Viktors Mutors. Jānis un Kaspars Rozīši pirmie kolektīvā uzsākuši lauku baložu medības. Lielākais abu mednieku septembra ieguldījums Mētrienas medību saimniecībā ir cīņa ar vilkiem. 21. septembrī Islīenas apvidū Jānis Rozītis nošāva divus vilkus, bet 25. septembra rītā pie Praulsalas vilceni Kaspars Rozītis.

Lielāko satraukumu Mētrienas medniekos un pagasta iedzīvotājos izraisījusi lāča ierašanās Rāksalas mežos. Līdz

Jānis Rozītis ar savu medījumu.

lāča aizbaidīšanai tas paspējis nodarīt lielu skādi Rolanda Kaļeņņikova zemnieku saimniecībai. Ar savām spēcīgajām ķet-

nām zvērs sabojājis trīsdesmit skābsiena rulonus. Kāpēc, tas nav zināms. 21. septembra vakarā zināms pārdzīvojums bija medniekam Jānim Beinarovičam. Sēžot medību tornī aizaugušajā Rāksalas Paisekņa plavā, Jānis jūta, ka viņam apkārt kārklus un avenājos staigā lācis. Tumsā no Rāksalas sila Jānis Beinarovičs un Andris Stalīdzāns izgāja uzmanīgi ar pielādētiem ieročiem.

Tika pieņemti zvēra aizbiedēšanas paņēmieni. Vairākus vakarus Rolanda āboliņa laukā Valdis Kaminskis šāva gaisā un spridzināja saimnieku sagādātos līdzekļus. Pēc nedēļas lācis atkāpās. To var apgalvot, jo lāča uzturēšanās vietās atkal atgriezušies aļņi un brieži. Saimniekam par nepatiku laukā rosās mežacūkas, kurām gan tika raidīti šāvieni tiešā tēmējumā. Mežāru ļaudis stāstīja, ka lācis viņu pusē novērots jau agrāk. Tātad pagājušo ziemu pārlaidis kaut kur starp Mežāri un Mētrieni. Iespējams arī nākošo. Protams, ka nepatīkamākā tikšanās ar ķepaini nākamajā vasarā varētu būt ogotājiem un sēņotājiem. Lāča klātbūtni Mētrienā nevēlamies.

Žurnāla „Medības” viena gada jubi-

Lāča ķepas nospiedums.

lejai redakcija rīkoja lasītāju aptauju. Šo rindu autors kļuva par vienu no aptaujas laureātiem un saņēma balvu medību kalendāru.

**Ilmārs Grudulis
S. Kaļeņikovas un
K. Roziša foto**

Lāča varens postījums.

Mētrienas komanda Mežārē

SPORTS

21. septembrī Mežāres pamatskolas sporta zālē notika ikgadējās Atašienes kausa sacensības vīriešu volejbola komandām. Piedalījās piecas komandas. Tāpat kā iepriekš, Mētrienas volejbolisti izcīnīja trešo vietu. Nācās atzīt Madonas un Atašienes komandu pārākumu. Aiz mētrieniešiem palika Mazsalacas novada Ramatas pagasta volejbolisti un laukuma saimnieki Mežāres komanda. Mētrienas nespēlēja savā iespējami labākajā sastāvā, jo darba un mācību vietas tālu no Mētrienas. Tādos apstākļos rodas objektīvi nepiedalīšanās apstākļi. Privātfirmas sestdienās nelabprāt atbrīvo no darba. Mētrienas pagastu pārstāvēja Armands Grudulis, Uģis Eglītis, Jurgis Seržāns, Arturs Fridrihsons, Nauris Spīčs un Zintis Kalniņš. Rezervē Norberts Aleknavičs. Atzinība Zintim par piekrišanu spēlēt, jo aizvadītājā vasarā bija tikai reizi piedalījies nopietnā treniņā. Sacensības kārtējo reizi prasmīgi vadīja Adamoviču ģimene. Godalgoto komandu spēlētāji tika bagātīgi apbalvoti.

28. septembrī Madonas komanda startēja Jēkabpils kausa izcīņā. Madonas komandā spēlēja mētrienieši Jurgis

Volejbolisti Atašienē.

Seržāns un Armands Grudulis. Madonas sportistiem nācās samierināties ar trešo, tomēr godalgoto vietu.

**Ilmārs Grudulis
Mārites Adamovičas foto**

Diplomu saņem Ilmārs Grudulis.

Septembrī Odzienā sākuši velcēt

MAKŠĶERĒŠANA

Līdaku ķeršana Odzienas ezerā ar velcēšanu no laivas uzplaukusi pēdējos piecos sešos gados. Agrāk pie mums šis paņēmiens nebija populārs. Līdz pagājušā gadsimta piecdesmitajiem gadiem Odzienas ezerā pat nespiningoja. Te gan jāatceras, ka mazizmēra līdakas ir jāatlaiz. Tāpat makšķerēšanas noteikumi paredz,

ka vienas ķeršanas reizē var paturēt ne vairāk kā 5 līdakas.

Makšķerēšana gan kā zivju ķeršana, gan kā sports vienmēr ir bijuši saistīti ar Broku dzimtas ļaudīm. Septembra mēnesī Odzienas ezerā Andrim Brokam trīs līdakas, bet to vidū visu velcētāju lielākā mēnesī noķertā 5,6 kilogrami. Tēvs Aldis Broks ticis pie 7 līdakām. Vairākas līdakas ar spingu Andris Broks noķēris Aiviekstē. Taču upē labāki lomi Valdim Brokam, kurš

dzīvo turpat krastmalā. Valdim 10 līdakas. Lielākā 3,8 kilogrami. Septembrī Odzienas ezerā dažas līdakas Jānim Tropam, Viktoram Aleknavičam un Mārim Macijevskim. Sekmīgākais mēnesī Romans Amarijs, kura noķerto līdaku skaits tuvojās diviem desmitiem. Lielākā Romanam 4,8 kilogrami. Rolanda Kaļeņikova lomi saistās ar upi. Bijusi diena, kad saķēris lielās Aiviekstes raudas. Sapali gan vairs tikai reizēm.

Ilmārs Grudulis

Pārceļ Marijai Galeniecei veltīto pieminekli

INFORMĀCIJA

1990. gada 23. oktobrī pagasta centra skvēriņā pie dīķa tika uzstādīts piemiņas akmens ar plāksni zinātniecei Marijai Galeniecei. Plāksni ar uzrakstiem izgatavoja Praulienas akmeņkalis Mārtiņš Gailis. Trīs dienas vēlāk, 27. oktobrī, notika Marijas Galenieces simtgadei veltīts sarīkojums.

Vēl joprojām ievērojamākā purvu botāniķe ir Marija Galeniece. Dzimis Mētrienas pagasta Rāksalā 1890. gada 18. novembrī Annas un Pētera Liniņu ģimenē. Marija bija piektais ģimenes bērns. Pirmo izglītību ieguva Mētrienas pamatskolā. Ģimnāziju Marija beidza Rīgā. Pēc Rīgas studēja Pēterburgā dabaszinātņu fakultātē. Studējusi arī Latvijas Universitātē. No 1920. gada pievērsusies purvu pētīšanas darbam. 1927. gadā apprecējās ar botāniķi profesoru Paulu Galenieku. Marija un Pauls Galenieki zināšanas papildināja daudzās universitātēs – Zviedrijā, Vācijā un Somijā. 1934. gadā publicēts M. Galenieces nozīmīgākais zinātniskais pētījums „Latvijas purvu un mežu attīstība pēdējos laikmetā”. Par šo darbu 1936. gadā zinātniece saņēma K. Barona prēmiju un docētājas zinātnisko nosaukumu. Marija Galeniece mira 1984. gada 6. janvārī Rīgā. Tur arī viņa guldīta zemes klēpī. Mētrienas bibliotēkā tika organizēti purvu pētīšanas 110.

un 120. gadadienas atceres pasākumi. Pie pieminekļa nolika ziedus.

2013. gadā pēc VAS „Latvijas Valsts ceļi” pasūtījuma, SIA „Firma L4” izstrādā projektu „Autoceļa P62 Krāslava – Preiļi – Madona (Lūmāni – Mētriena) posmā no 113,4 km līdz 122,2 km rekonstrukcija”, kā rezultātā uz Madonas novada pašvaldībai piederošā zemes gabala ar kadastra Nr. 70760080339, uz kura atrodas arī Marijai Galeniecei veltītais piemineklis, tiek paredzēts izbūvēt Centra ielas pieslēgumu autoceļam P62.

Pēc autoceļa rekonstrukcijas piemineklim iepriekšējā atrašanās vieta vairs nebūtu piemērota, tādēļ zinātniecei M. Galeniecei veltītais piemineklis tiks pārcelts uz citu vietu pagasta centrā, netālu no piemiņas akmens „Visiem, kas dzīvojuši Mētrienā”.

Guntis Vīksna

MŪŽĪBĀ AIZEJOT

Tas ir atvadu valsis, ko viršos vēlīna kamene spēlē... Saulrietā apraujas balsis un nezina, ko šķiroties vēlēt... Viršos nu jau tikai atmiņu ugunis plīvo...

Tik pēkšņi un neticami pienāca ziņa, ka Tevis vairs nav... Tavs optimisms, humora dzirkstelītes un dzīvesprieks, kas virmoja Tavās acīs satiekoties, nepieļāva domu par Tavu aiziešanu, ka var būt arī citādāk...

Tu biji aktīvs pašdarbnieks. Ilgus gadus dejojī senioru deju kolektīvā. Piedalījies arī deju skatēs Madonā. Mētrienas tautas nama skatuve vēl ilgi Tavus soļus atmiņā glabās.

*Cik kristāldzīdra diena,
Soļi dzied,
Kad jāaiziet.*

*Tīrs rudens briedums. Atbalss zvana.
Ir tikai ilga, grūta aiziešana.*

Paldies par kopā izdejoto laiku. Lai Tev vieglas smiltis dzimtās zemes smiltājā.

Mētrienas tautas nama senioru deju kolektīvs un vadītāja Solvīta

Jaunākās grāmatas

BIBLIOTĒKAS ZIŅAS

Vita Jaunzeme. **Mana mamma – Dieva lutekle.** „Man galvenais bija parādīt, ko es varu... tā bija tiekšanās pēc ideālas kustības. Jo ir tāda ļoti interesanta lieta. Vismaz šķēpmešanā. Tad, ja tu izdari visu tā, kā tam jābūt, atbilstoši tavai ķermeņa

konstrukcijai, ideālais metiens ir ārkārtīgi viegls un tu sajūti muskuļu kaifu. Nekur nav grūti. Viss iet. Visa muskuļu ķēde strādā, un šķēps lido! Ārkārtīgi skaisti un ļoti tālu.” Inese Jaunzeme. Melburna. Zelts. 1956. gadā toreizējo Padomju Latviju pāršalca prieka un lepnuma vilnis: latviete – olimpiskā čempione! Kaut arī Inese Jaunzeme uz olimpiādi devās PSRS komandas sa-

stāvā, viņa tik un tā bija mūsējā. Vai zelta medaļa un citi panākumi sportā bija Dieva sarūpēti vai Ineses spītīgās apņēmības rezultāts? Vai ceļš pa medicīnas kāpnēm bija Dieva nolikts vai Ineses apzinīgās rīcības sekas? Vai liktenīgā mīlestība Ineses dzīvē bija kā Dieva dāvana vai kā prieka un sāpju kokteilis? Un slimība? „Mammu, vai tu biji Dieva lutekle?” – jautā

Vita, Ineses meita. Un daudzajās sarunās, vēstulēs, dienasgrāmatu fragmentos, fotogrāfijās, kurās mums ļauj ielūkoties grāmatas autore Vita Jaunzeme, ir lasāma atbilde... Vita Jaunzeme – grāmatas autore, Ineses Jaunzemes meita, teic, ka viņa ir izpildījusi sev solīto uzdevumu – uzrakstīt grāmatu par mammu. „Es esmu to izdarījusi, bet šī nav mana grāmata. Es apzināti gribēju stāvēt malīnā, lai runā mamma. Šī ir Mammās grāmata.”

Inguna Bauere. **Līdz septītajai paaudzei.** Vēstures skolotāja Ieva Zilberte savas audzināmās klases izlaidumam ir rūpīgi gatavojusies. Svinīgais brīdis ir klāt – viņa stāv uz skatuves audzēkņu un viesu priekšā, gatava uzrunai, bet pēkšņi viss sareibst... un viņa savā priekšā redz Zanes vecmāmiņas – ārstes Monikas Vaišļas acis. Kāds sens noslēpums vieno abas sievietes? Aizraujošs stāsts, kas paņem savā varā jau no pirmās lappuses un kurā meistarīgi savijas darbība mūsdienās ar seniem notikumiem 18. gadsimtā. Romāns vēsta par kādas dzimtas likteņa līkločiem līdz pat septītajai paaudzei, par mīlestību, ciešanām un cilvēciskām kaislībām, kas liek iedegties neprātīgā naidā...

Daina Avotiņa. **Dzērvju svētība.** Plašu popularitāti un atzinību jau ieguvuši Apgādā „Zvaigzne ABC” pēdējos gados izdotie Dainas Avotiņas romāni „Kad lausks cērt” un „Vīramāte”. Tagad savu ceļu pie lasītājiem uzsāk rakstnieces jaunais romāns „Dzērvju svētība”. Tas ir skaudrs, bet patiesas cilvēku un dzimtās zemes mīlestības caustrāvots dzīvesstāsts, kura pamatā reālu ļaužu likteņi.

„Ja cilvēks savu mūžu varētu tā vienā un tajā pašā ritmā nodzīvot, kā mainās gadalaiki, – zinot, kas nāks pēc katras pagājušās dienas, pēc pagājušā gada, pēc... Bet nabaga cilvēks, lai cik gudrs būtu, lai kādās skolās gājis, nezina pat to, kas viņu sagaida jau nākamajā mirklī. Cilvēks dzīvo ar cerību un ticību, ka ikviens nākamais mirklis un visa viņa dzīve būs gaismas apstarota,” – savas pārdomas pauž rakstniece. Vai gaismas apstarota būs arī mazās meitenītes dzīve, kura nāk pasaulē romāna pirmajās lappusēs? Vai Liļļukam izdosies stāties pretī gan laikmeta griežu, gan jaunu cilvēku, gan pašas vājuma sagādātajiem likteņa pavērsieniem?

Franciska Ermlere. **Rīgas zīmoga alkīmija.** Rakstniece Franciska Ermlere (1968) ir radoša un daudzpusīga – viņa sarakstījusi prozas grāmatas „Sarkanie ūdeņi”, „Purvā ieņemtie”, „Porcelāns” un „Jersikas derība”, atdzejojusi persu dzejnieku Omāra Haijama un Rūmī vārsmas, kā arī veidojusi scenārijus filmām „Putna piens” un „Pie tēviem aiziet”.

Rakstnieces jaunais romāns „Rīgas zīmoga alkīmija” ir pirmais iecerētajā ciklā „Rīgas detektīvs”.

„Juridisko zinību studentu Andreju viņa tante – mākslas kritiķe – uzaicina uz izstādes atklāšanu, kurā plānots pirmoreiz pasniegt aptieku tīkla īpašnieka Erglera iedibināto prēmiju. Taču kuratore uz izstādi neierodas, bet, krītot pa kāpnēm, iet bojā viens no septiņiem nominantiem. Nākamajā rītā kuratori atrod mirušo... Turklāt pazudis prēmijas nolikums, un tagad nav zināms arī paredzētais laureāts. Slepkava, visticamāk, ir viens no nominantiem. Viens, kaut arī katram no viņiem, izrādās, ir bijis gan motīvs, gan iespēja. Atliek noskaidrot – kurš? Un – galvenais – kāpēc?”

„Romāna rozīnīte ir kopnoskaņa: lāgiem ironiska, lāgiem rezignēta, lāgiem sentimentāla, lāgiem dramatiska. Visas šīs sastāvdaļas ar kārtīga profesionāļa roku sajauktas kopā, veidojot pārdomātu un tiešām elegantu stilistiku. Šādas variācijas par detektīva tēmu latviešu literatūrā vēl nav bijis,” – raksta Guntis Berelis.

Markuss Zusaks. **Grāmatu zagle.** 1939. gads. Nacistu Vācija. Visa valsts ir aizrūjusi elpu. Nāvei vēl nekad nav bijis tik daudz darba. Līzele, deviņus gadus vecs meitēns, dzīvo pie audžuvecākiem Himmelštrāsē. Viņas tēvs un māte ir aizvesti uz koncentrācijas nometni. Līzele zog grāmatas. Šis ir stāsts par viņu un par Himmelštrāsē iedzīvotājiem, kad sāk krist bumbas. Mazliet noderīgu ziņu: šo stāstu jums stāstīs nāve: pavisam īss stāsts par meitēnu, akordeonistu un dažu labu fanātisku vācieti, židu, dūru cīkstoni un zādžībām bez skaita. Markuss Zusaks (Markus Zusak, dz. 1975.) ir austrāliešu rakstnieks, kura izcils romāns „Grāmatu zagle” pārsteidzis un spēji pārņēmis savā varā lasītājus visā pasaulē. Tas tulkots jau 30 valodās, izdots vairākos miljonos eksemplāru, tomēr vēl joprojām tiek tulkots un izdots. Romāns saņēmis neskaitāmas literārās balvas, tostarp Michael L. Printz Honor book 2007. gadā un Deutscher Jugendliteraturpreis 2009. gadā.

Katja Ketu. **Vecmāte.** Šis romāns ir gan satricinoši atklāts mīlas stāsts, gan tiešs un nepiekāpīgs vēstījums par vienu no visslēptākajām kara sejām. Tas aizsit elpu savā kailumā un patiesīgumā un ir brīvs no jebkādas liekulības un ideologu fantāzijām. Dzīvības trauslums un milzīga izdzīvotgriba, mīlestība, necilvēcība, kaisle, sekss un nāve – viss cieši līdzās, vienā telpā un laikā, Lapzemē 1944. gadā, tik blīvi kā uz skudru takas, kur neiespējami spert soli, lai kādu nesamītu. Katja Ketu (Katja Kettu, dz. 1978.) ir somu

rakstniece un animācijas filmu režisore, trīs romānu un viena stāstu krājuma autore. Romāns „Vecmāte” (Kättilö, 2011.) saņēmis Somijā prestižo Runeberga balvu u.c. godalgas, romāna tulkojumi jau iznākuši un drīzumā iznāks vairāk nekā desmit valodās. Romānu no somu valodas tulkojusi Maima Grinberga.

Jans Martels. **Pī dzīve.** Jans Martels (1963.) ir kanādiešu rakstnieks, vairāku grāmatu autors. Par romānu „Pī dzīve” saņēmis Bukera balvu. Pēc šīs neparastās grāmatas motīviem uzņemta filma. Pusaugu indiešu zēns Pisīns Molitors Patels jeb Pī – šī romāna galvenais varonis – pēc kuģa bojāejas mazā laiviņā 227 dienas kuģo pa okeānu kopā ar tīgeri, vārdā Ričards Pārkers, hiēnu, orangutanu un zeburu. Ceļojums ir krāšņs kā pasaka, brīnišķīgs kā okeāns saullēktā un biedējoši varens kā spēcīga vētra. Vai Pī piedzīvojuma atstāts ir ticams? Neticams? Kā saka Pī: „Ja jūs tā mulsina ticamība, kam tad jūs dzīvojat? Vai mīlestībai ir viegli noticēt?” „Stāsts, kurā darbojas Bengālijas tīgeri glābšanas laivās un indiešu puikas, kas pielūdz Allāhu, Jēzu un hinduistu dievības, viegli var kļūt patētisks, bet Martels izglābj savu romānu no salkanības, pamatojot to skaudrā realitātē.”

Kamilla Lekberga. **Sludinātājs.** Arī šajā detektīvā autore lasītāju pārsteidz ar spilgtiem raksturiem, aizraujošu un prasmīgi veidotu sižetu. Smalki izjustas un psiholoģiskas nianse vēstījuma stilā notur neatslābstošu interesi līdz pat noslēpumu atrisinājumam un pēdējai grāmatas lappusei. Paralēlās sižetiskās līnijas noved lasītāju pie atziņas, ka noslēpumus nav iespējams noslēpt mūžīgi un ka klusēšana spēj salauzt cilvēka sirdi un pat likteni. Sirdi stindzinošs romāns un izcils skandināvu detektīvs! Tulkojusi Dace Andžāne.

Elizabete Harane. **Sarkanās zemes sala.** Bestselleru autores Elizabetes Haranes dramatisks un dvēselisks romāns ir savaldzinājuši tūkstošiem lasītāju daudzās valstīs. „Sarkanās zemes sala” ir otrais latviski tulkotais E. Haranes darbs. Ķenguru sala, 1845. gads. Pie Austrālijas krasta lielā vētrā nogrimst kuģis. Kā par brīnumu, izdzīvo divas jaunas sievietes. Taču viena no viņām ir savainojusi galvu un zaudējusi atmiņu. Viņa nespēj atcerēties pat savu vārdu, bet otra izmanto izdevību, lai mainītu likteņa gaitu un aizbēgtu no bezcerīgās nākotnes. Abu jauno sieviešu dzīve dramatiski mainīsies... Krāšņs un sirdi plosošs – tāds ir Elizabetes Haranes jaunais romāns. No vācu valodas tulkojusi Sinda Krastiņa.

Materiālu sagatavoja bibliotēkas vadītāja
Jolanta Vītola

Tā kā saule ābeļziedam
Esiet savam bērnam klāt,
Lai no jūsu mīlestības
Viņš var mūžu darināt!

/K. Apškrūma/

Sveicam **Aiju Krīgeri-Auderi**
un **Sergeju Strogovu** ar dēliņa
Raimonda piedzimšanu.

Lai bērniņu mil uz zemes un sargā
no debesīm.

Mētrienas pagasta pārvalde

Lūdž no saules, lūdž no ziediem,
Lai ir gaismas jūdzes garas,
Lai tās brīnumus vien dara –
Aizden paguruma stundas,
Lai vien gaišas domas junda.

/Marta Bārbale/

Sveicam **Jāni Zepu** jubilejā!
Daudz saulainu rītu, svētīgu
pēcpusdienu un piepildītu vakarus.

Mētrienas pagasta pārvalde

Dzīve krāsaini koša kā laika kamols,
kurā ietīts ir viss:
gaiši rīti un vakara ēnas,
strauji skrējieni, pastaigas lēnas
dziļu sāpju un prieka mirkļi,
reizēm satverti laimes mirkļi.
Attīšu kamolu, ritināšu,
varavīksni pār mūžu klāšu.

/B. Žurovska/

Sveicam oktobra jubilārus!

Jānim Družekam	28.10. – 20
Artai Iesalniecei	28.10. – 20
Sintijai Bogdanovai	23.10. – 25
Ivetai Eikenai	18.10. – 25
Valdim Matisovam	26.10. – 30
Marijai Beģis-Beggei	09.10. – 55
Rasmai Eikenai	16.10. – 60
Asijam Jeremejevam	04.10. – 65
Staņislavam Čarkovskim	08.10. – 75

Prieks ir tad, kad dvēsele dzied,
Kad lūpas smaida un acis zied.
Prieks ir tad, kad vari kādu apskaut,
Un pateikt kaut ko jauku un mīlu.
Tad prieks vairo prieku.

Mūsu vissirsnīgākie sveicieni un
laba vēlējumi **Alīnai Rimšānei**
skaistajā jubilejā!

Lai veselība un raits dejas solis.

„Saulgriezies” meitenes un vadītāja

Ar labu vārdu
iesāc dienu,
Ar gaišām domām
Ķeries katram
darbam klāt.
Ar mīlošu sirdi atver
labestības vārtus
Ikvienai pretī nākošai dvēselei.
Ar smaidu ieej pasaulē,
Jo smaids nemaksā neko.
Ar labu vārdu iesāc katru jaunu dienu,
Jo labs vārds ir kā saules stars,
Kas spēj sasildīt ikvienu dzīvu dvēseli.

/I. Feldmane/

Mīļi sveicam
mūsu skolas labo gariņu
Sandru Butuli dzimšanas dienā!
Vēlam veselību, darba prieku un
daudz baltu dieniņu!

Mētrienas pamatskolas kolektīvs

Septembra šūpoles vasaru auklē,
Rudens bērzus nāk apraudzīt,
Zelta spurdzes, kur iekrāso saule,
Posdamās vasaru pavadīt.
Miķelīts zilganus lākturus paceļ
Smalkajos pirkstos pret debesīm,
Dzērves gājputnu ceļus jau atver –
Aizšūpo vasaru septembris...

/S. Upesleja/

Sveicam **Smaidu Šloseri** jubilejā!
Vēlam veselību, izturību un daudz
baltu dieniņu!

Mētrienas
pamatskolas
kolektīvs

...ikviena diena ir dārga dāvana, ja vien
tu proti novērtēt, ko šī diena tev sniedz.
Un, ja tā, tad tevi gaida vēl viena
nenovērtējama dāvana. Ritdiena.

/B. T. Grīvs/

Mūsu vislabākie un saulainākie
sveicieni mūsu šoferītim
Jānim Zepam dzimšanas dienā!
Lai labi ripo!

Mētrienas pamatskolas kolektīvs

LĪDZJŪTĪBAS

Aizvērās acis, kas sargāja mani.
Apstājās sirds, kas mīlēja mani.
Nogura kājas, kas gāja dēļ manis.
Norima rokas, kas auklēja mani.

Esam kopā ar **Nelliju** un viņas ģimeni,
pavadot **mammu** kapu kalniņā.

Sarmīte un Jānis

Sev garus sapņus vakars auda,
Un mežā nodrebēja slapja bērza
tāss.
Bij vēls, un vakars snauda,
Tik kāda nopūta uz rudens lapām
nolaidās.

/V. Līvzemnieks/

Izsakām visdziļāko līdzjūtību
Nellijai un viņas ģimenei, pavadot
māmulīti smilšu kalniņā.

„Mežrožu” mājas iedzīvotāji